

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra I KRISTIANIA

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 176. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang06val-shoot-idm140121309201408/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Almanakken melder Maaneskin, De Nætter hviler Norges Hovedstad i Maanelys eller i Mørke.

Det er ogsaa et Minde fra Fjordbyerne.

* * *

Kristiania Nybygger-Karaktér gør, at den egentlig ikke har noget „Publikum“. F. Eks. i Theatret. Der er naturligvis en hel Del kunstinteresserede Folk, som ser alle Forestillinger.

Men der er intet Publikum, for hvem dette er deres Theater, hvor de gaar for at nikke til hinanden og hilse paa hinanden og sidde paa gamle Pladser, som er dem kære, og studere andres Kjoler og selv være smukke og befinde sig vel. Der er ingen Minder, som binder dem til dette Hus og gør det til deres. Det er ikke deres Skuespillere, som spiller for dem, og som de glæder sig over at klappe til. Det er bare Aktørerne ved Kristiania Theater.

Det slaar straks den Fremmede, naar han en Aften kommer ind paa Tilskuerpladsen, at her sidder der en tilfældig Mængde Mennesker, som ikke kender hinanden.

De er ikke Medlemmer af et Samfund. De er bare Folk fra mange Huse, som nu iaften tilfældigvis har købt Billet til samme Sted. De gaar her Aar efter Aar i dette samme Theater og de bliver alligevel aldrig til ét Publikum, fordi de kommer hver fra sin Kant, sin Provins.

Ikke en Gang ved Første-Forestillingerne er det anderledes. Kristiania har intet Première-Publikum. I København maa de Folk, der estimerer sig selv, være med ved de store Forestillinger. De er nødt til det, fordi de „tæller ikke“ ellers.

Folk fra „Parkvejen“ og „Inkognitogaden“ derimod kan særdeles godt vente med at se et Stykke til den syvende Gang, det gaar — hvis de da overhovedet ser det.